

TYTUS
SZABELSKI

WYBRANE WYSTAWY INDYWIDUALNE:

2017:

- *Propozycja pomnika*, ArtBox, Warszawa;

2016:

- *Formy niemożliwe*, Galeria Miłość, Toruń; wystawa zrealizowana dzięki stypendium miasta Torunia w dziedzinie kultury;

2015:

- *Rekonstrukcja*, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń;
- *Uwzględnianie zawartości*, klubokawiarnia Dwa Światy, Toruń;

WYBRANE WYSTAWY I DZIAŁANIA ZBIOROWE:

2018:

- *Po końcu fotografii*, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie

2017:

- 9. Biennale Sztuki Młodych Rybie Oko, Ustka/Słupsk;
- *Nowe Ciepło: Produkcja żywności*, Lipowiec/Nowe Miasto Lubawskie;
- 15. Przegląd Sztuki *Survival: Rozwarstwienie*, Audytorium Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław;
- *Deklaracja sprzeciwu*, seria działań kolektywu Grupa nad Wisłą, Toruń;
- *Portfolio Review*, finał międzynarodowego przeglądu portfolio, w ramach Düsseldorf Photo Weekend, Düsseldorf, Niemcy;
- *Higieniści*, wystawa Galerii Miłość w ramach targów sztuki Supermarket, Sztokholm, Szwecja;

2016:

- 36. Konkurs im. Marii Dokowicz, Międzynarodowe Targi Poznańskie, Poznań;
- OFF libris, OFF festival, Pisztor Palace, Bratysława, Słowacja;
- Najlepsze Dyplomy ASP 2016, Zbrojownia Sztuki, Gdańsk;
- *A Process 2.0*, wystawa performatywna magazynu *Der Greif*, Miesiąc Fotografii w Krakowie;
- StartPoint Prize 2016, Galeria Narodowa, Praga, Czechy;
- *Skrajny Piknik*, wydarzenie performatywne/happening Grupy nad Wisłą, Toruń/Poznań/Wrocław;
- *Nowe Ciepło: budowa systemem gospodarczym*, Galeria Gruzownia, Nowe Miasto Lubawskie;

2015:

- *Obserwatorium Miejskie: Granice*, Galeria Miłość, Toruń;
- *Krajobraz po Tormiarze*, Centrum Sztuki Współczesnej "Znaki czasu", Toruń;

2014:

- *Plastyka Toruńska. Architektura wewnątrz 1945–2000*, CSW Toruń;

2012:

- *Przeprojekt*, cykl grupowych wystaw i działań, CSW Toruń;

INNE OSIĄGNIĘCIA:

2017:

- Stypendium pamięci Konrada Pustoły;
- udział w konferencji naukowej "Widzenie siebie", Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach;
- udział w konferencji naukowej "Odwracanie wzroku", Galeria Bunkier Sztuki, Kraków;

2016:

- Stypendium miasta Torunia w dziedzinie kultury;

2012:

- Stypendium miasta Torunia w dziedzinie kultury;

bez tytułu (fabryka telewizorów) / untitled (television factory) | 2018

PL:

fabryka Sharp UMC,
Pomorska Specjalna Strefa Ekonomiczna,
Ostaszewo k. Torunia

video hd/4K, 3'00", folia z telewizora LCD, telewizor Sharp, fragment eseju *Über Fotografie* Bertolta Brechta, cyt. za: J. J. Long, *Paratekstualna obfitość. Fotografia i tekst w „Elementarzu wojennym” Bertolta Brechta*, tłum. A. Lipszyc, „Teksty Drugie” 2013, 4, s. 121-145.

video: <https://vimeo.com/251204173>

ENG:

Sharp UMC factory,
Pomeranian Special Economic Zone,
Ostaszewo, near Toruń, Poland

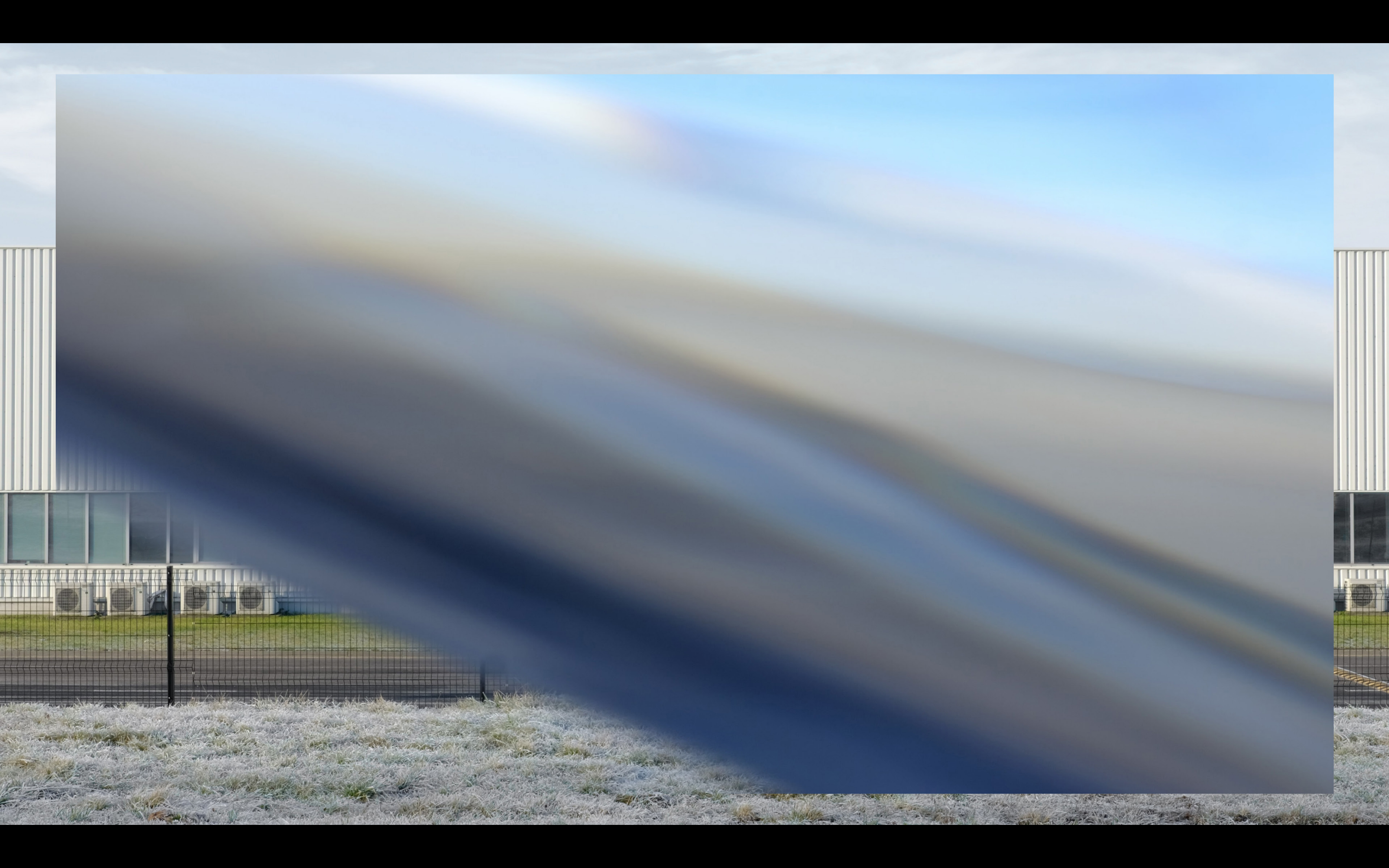
video hd/4K, 3'00", dispersing plastic film from dismantled LCD television, displayed on Sharp television, fragments of Bertolt Brecht's essay *Über Fotografie*, cited after: J. J. Long, *Paratekstualna obfitość. Fotografia i tekst w „Elementarzu wojennym” Bertolta Brechta*, translated by A. Lipszyc, „Teksty Drugie” 2013, 4, s. 121-145.

video: <https://vimeo.com/251204173>

For some time, the reality as a certain whole has already been impossible to experience.

Bez tytułu (fabryka telewizorów) na wystawie Po końcu fotografii, PGS w Sopocie, 01-02.2018
Untitled (television factory) on display during Po końcu fotografii, PGS in Sopot, Poland, 01-02.2018

widok wystawy *Po końcu fotografii*, PGS w Sopocie, 01-02.2018
general view of the exhibition *Po końcu fotografii*, PGS in Sopot, Poland, 01-02.2018

propozycja pomnika / proposal for a monument |

2017

PL:

Warszawska Wola jest dzielnicą rozwijającą się w dynamicznym tempie. Na jej terenie wyrastają kolejne inwestycje biurowe i mieszkaniowe. Szybkość rozwoju często nie idzie jednak w parze z logiką życia w mieście, a nowe budynki i płoty przecinają dawne ścieżki oraz burzą utarte sposoby poruszania się mieszkańców i innych użytkowników przestrzeni. Czasami to, co kiedyś publiczne, staje się dziś aż nazbyt prywatne. Użyty przeze mnie w konstrukcji instalacji panel ogrodzeniowy – typowy dla współczesnej Polski – jest jednak przede wszystkim uniwersalnym symbolem podziału, a nie ścisłym odniesieniem do miejsca, w którym jest wystawiony.

Symbolika materiału kontrastuje natomiast z formą, wzorowaną na konstruktywistycznym projekcie tzw. Wieży Tatlina z 1919 roku – wysokiego na 400 metrów, niezrealizowanego budynku-pomnika Trzeciej Międzynarodówki. Ustawiona w przeszklonym kubiku otoczonym przez biurowce już funkcjonujące, jak i te dopiero budowane, *Propozycja pomnika* ma wskazywać na robotniczą przeszłość Woli, ale także jak najbardziej współczesne problemy..

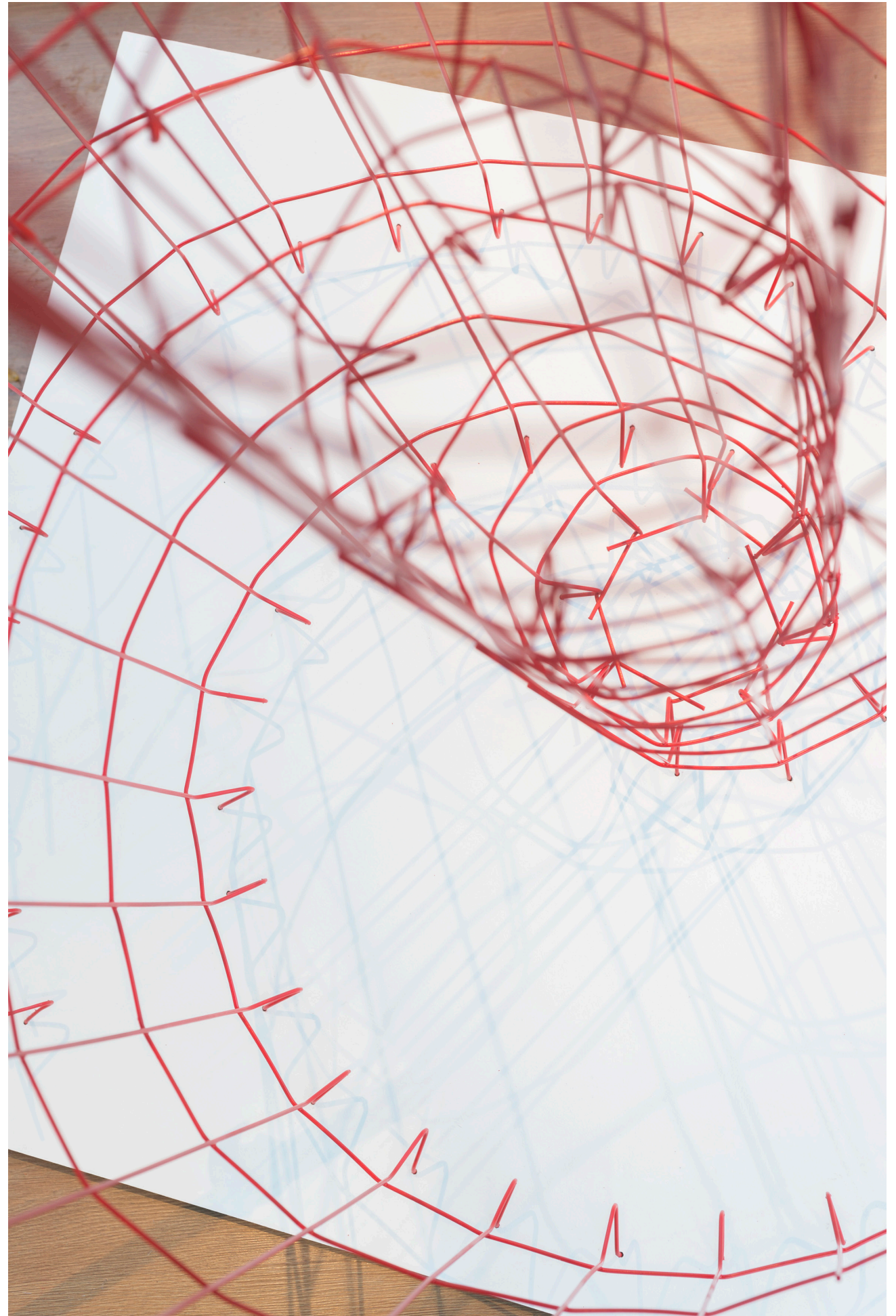
praca została zrealizowana w ramach działania przestrzeni ArtBox w Warszawie
wystawa *Propozycja pomnika* odbyła się w dniach 28.10-13.11.2017

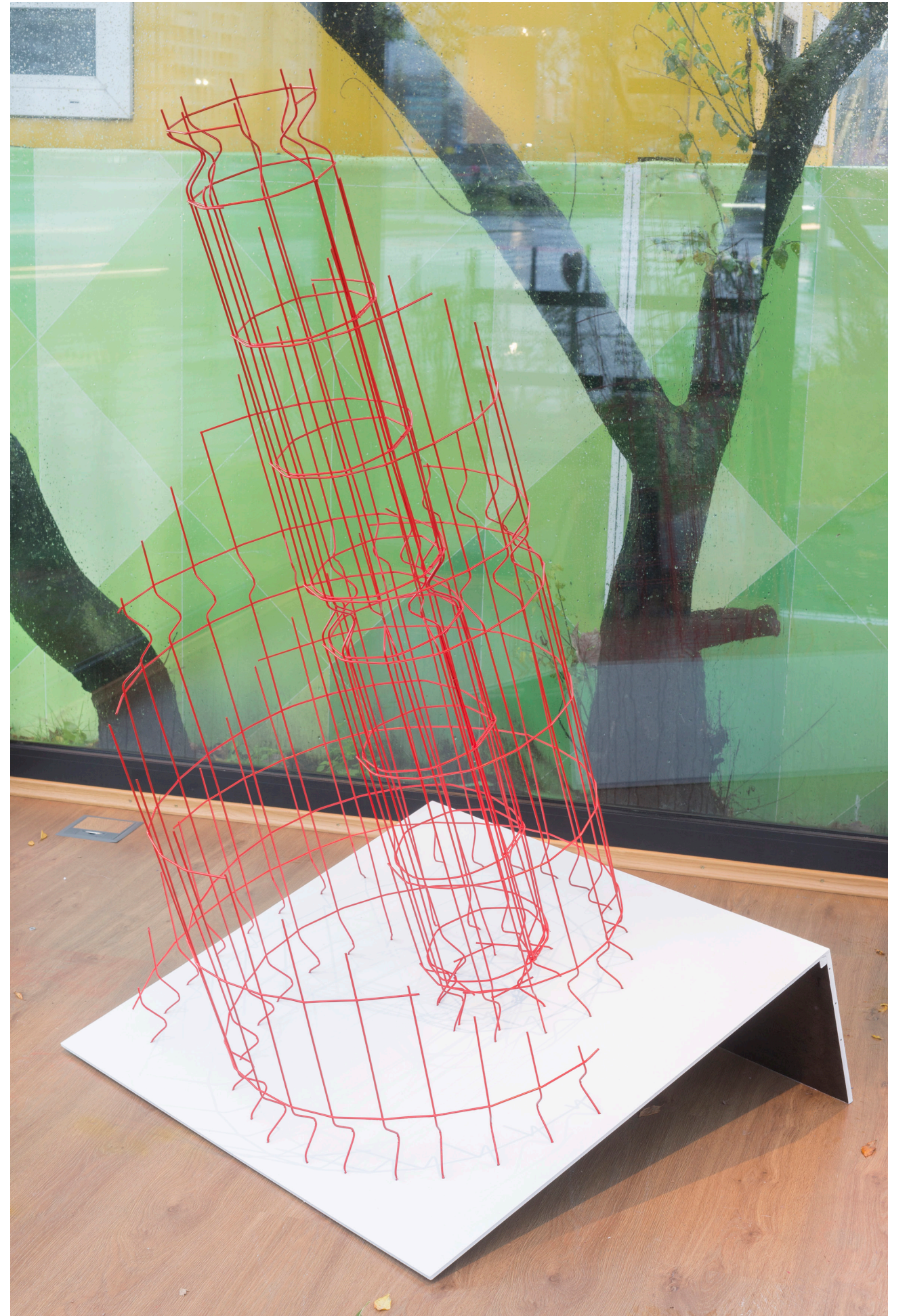
ENG:

Warsaw Wola district is a neighborhood developing very fast. One after another, new office and apartment buildings rise. Most often, the speed of changes does not though goes together with the logic of living in a city, and new developments and fences cross old paths and destroy habitual ways of moving around. Sometimes what was once public, becomes to much private. However, the most ordinary kind of fence panel, used in the installation, is above all a universal symbol of division, not a strict reference to the place of exhibition.

The meaning of the used material contradicts the form though, which was inspired by the project of so-called Tatlin Tower – a 1919 constructivist vision of a 400 m high building-monument to the Third Communist International. My installation, placed in a glass cube surrounded by contemporary office skyscrapers (those already built and under construction), points at the working-class and industrial past of the Wola district, but also at very contemporary problems of the area and Polish society in general.

the project was produced for ArtBox space in Warsaw, Poland
Proposal for a Monument, 28.10-13.11.2017

krypta / the crypt | 2017

PL:

W tym samym czasie, kiedy powstawały budynki wydziału chemii Uniwersytetu Wrocławskiego, budowany był kampus Uniwersytetu Mikołaja Kopernika – w tym również budynek przeznaczony dla chemików. Wrocławskie Audytorium, wycofane z użytkowania, przed przebudową uratowało wpisanie na listę zabytków. Toruńska „che-mia”, ciągle wykorzystywana, pozostała w dużej mierze niezmienną ze względu na brak funduszy. Cały czas krąży nad nią jednak widmo „remontu”, który prawdopodobnie będzie oznaczał zniszczenie oryginalnej i wartościowej tkanki. Zabytkowe, modernistyczne wnętrza pozostanie jedynie utrwalone na zdjęciach.

Obie realizacje to architektura projektowana od podstaw, po najmniejszy detal, ale w założeniu również seryjna i powtarzalna. Późny modernizm lat 60. i 70. wytworzył spójny, charakterystyczny język materiałów, przestrzeni i form. Wykorzystałem to, żeby przenieść materialny obraz budynku, który prawdopodobnie straci oryginalny kształt (toruńska „chemia”) i nałożyć go na budynek, który w swoim kształcie przetrwa. W formie fotograficznej instalacji chciałem dokonać inkorporacji jednego budynku przez drugi, stworzyć swego rodzaju kryptę, będącą wyrazem niezgody na proces żałoby po przewidywanej śmierci. Instalacja ta ma być czymś pomiędzy składem niepotrzebnych, zapomnianych przedmiotów (czym od kilku lat jest wrocławskie Audytorium), a zakamarkami ludzkiej pamięci, z której wyciągamy zdeformowane wspomnienia i obrazy tego, czego już nie ma.

praca została zrealizowana w ramach 15. Przeglądu Sztuki SURVIVAL, Wrocław, 23-27.06.2017

ENG:

At the same time when the buildings of the faculty of chemistry were being built in Wrocław, the whole Nicolaus Copernicus University campus in Toruń was constructed – including faculty of chemistry building. The Auditorium in Wrocław, which was the site of 15th SURVIVAL Art Review, was saved from demolition by listing as a architectural heritage, while the faculty of chemistry in Toruń, my hometown, is still used but remains mostly untouched due to lack of money for so called renewal. There still is the danger of a refurbishment, after which the historic and valuable late-modernist interior could only be seen on photographs.

Both buildings, in Wrocław and Toruń, are examples of architecture designed in the smallest details, however also serial and repeatable. The late-modernism of the 60's and 70's generated very cohesive and characteristic language of materials, spaces and forms. I used this situation to create a photographic installation, in which I depicted details and parts of the chemistry faculty in Toruń and put the prints inside the Chemistry Auditorium in Wrocław. My intension was to create a kind of crypt, in which one building (which probably will be disastrously refurbished) could be hidden and saved as images inside the building, which will survive as a heritage site. The installation was meant to look like something between a warehouse where forgotten and needless objects are kept, and recesses of human memory, from which we drag deformed and incomplete images.

the project was produced for the 15th SURVIVAL Art Review, Wrocław, Poland, 23-27.06.2017

Krypta, 15. Przegląd Sztuki Survival: Rozwarstwienie, Wrocław, 06.2017
The Crypt, 15th Art Review Survival: Stratification, Wrocław, Poland, 06.2017

działania protestacyjne / protest activities | 2012-2017

PL:

Co pewien czas społeczeństwo i klasa polityczna są wstrząsane gwałtownymi, choć krótkotrwałymi wybuchami społecznego sprzeciwu. Pewne jest już, że sieci społecznościowe potrafią wygenerować silne, punktowe działania skupione na konkretnych kwestiach, działania wymierzone negatywnie. Tak było chociażby na początku 2012 roku, gdy zainicjowane w Polsce protesty przeciwko międzynarodowej umowie ACTA rozlały się na Europę.

W tym efemerycznym błysku zaangażowania równie intrygujące co różnorodność ludzi zebranych pod jednym hasłem, była dla mnie płytkość osądu i skrajna emocjonalność tłumu. Grupowa siła nie potrzebuje faktów czy racjonalnych argumentów, bo wypływa z czegoś więcej niż suma tworzących je jednostek. Każda osoba napędza kolejną w ulicznym teatrze, którego aktorzy przez chwilę naprawdę czują, że mogą zmienić świat.

Czy potrzebują oni zatem postulatów innych niż swój sprzeciw? Może wcale nie jest ważne to, jaki mają przekaz, tylko do kogo go kierują? Byłem na manifestacjach wszelkiej maści: od ekologicznej pikiety i marszu równości, przez demonstracje związkowców, smoleńską miesięcznicę, po marsz niepodległości i rocznicę powstania nacjonalistycznego ONR-u. Czasami wymazywałem treść z transparentów, bo bałem się na nie patrzeć. Kiedy indziej żeby sprawdzić, czy sama demonstracja – jako środek przekazu – jest przekazem. Żeby pokazać, jak na postulaty patrzą władze, albo po prostu z czystej złośliwości. Mam tylko nadzieję, że różnicy nie widać na pierwszy rzut oka.

Podskórnie czuję, że treść protestu jest jednak ważna. Gryzie mnie sumienie i próbuję stać się nośnikiem cudzych postulatów (patrz: *Żywy nośnik protestacyjny*), a potem mieszam rzeczywistość z wykreowaną przez siebie fikcją i sam wychodzę na ulicę z pustym transparentem. Co on oznacza? To zależy.

więcej informacji o działaniach protestacyjnych: <http://bit.ly/2uRpFPp>

ENG:

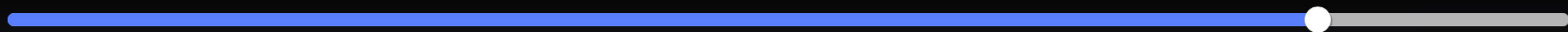
From time to time society and political class are shaken by violent, but short outbrakes of social disobedience. It is certain now, that social networks can generate precise actions focused on concrete issues, actions as negations. It happened this way in early 2012, when protest against ACTA international agreement, initiated in Poland, spread across whole Europe.

In that ephemeral flash of engagement, what was equally intriguing for me were the diversity of protesters and the shallowness of their judgement and extreme level of emotions. The group power does not need facts or rational arguments, because it roots from something else than a simple sum of individuals making the group. Every person drives another in this street theater, whose actors (at least for a short moment) feel they can in deed change the world.

Do they need any slogans or demands different than their disagreement? Maybe it is not so important what is their message, but to whom they are directing it? I was on many protest: ecologists' picket, march for equality, workers union's manifestation, anniversary of the Polish President plane's crash in Smoleńsk, independence day and nationalist marches. Sometimes I erased text from banners because I was afraid to look at them. In other times to check if a demonstration itself is the message. To show, how the authorities see the protesters, or because of pure malice. I only hope you cannot tell the difference at the first sight.

However, I feel deep inside, that the message is important. I'm conscience-stricken I try to be the medium for other people demands (see: *Alive Protest Carrier*), and then I mix reality with fiction and go out to the streets with my own blank, empty banner. What does it mean? It depends.

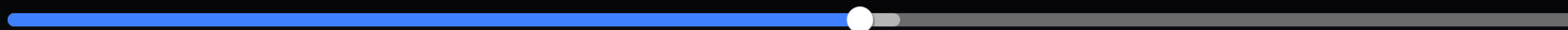
-16:23

Opublikowany przez: **Polityka**

21 687 wyświetleń

-6:11

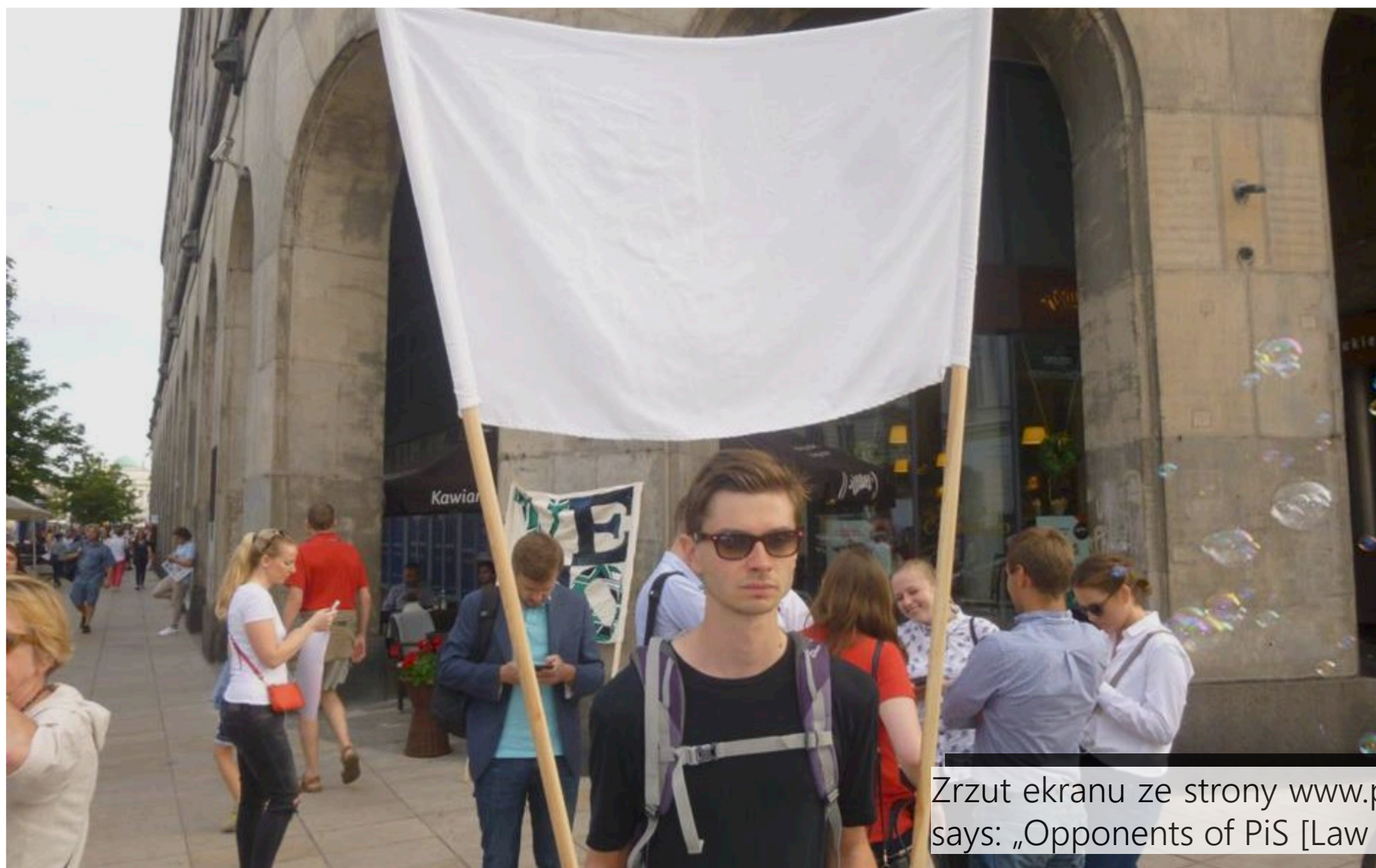
Z KRAJU

Przeciwnicy PiS zmieniają formułę manifestacji [ZDJĘCIA]

Jan Bodakowski

Opublikowano 25 lipca 2017

Zrzut ekranu ze strony www.prawy.pl | Screenshot from www.prawy.pl website (title says: „Opponents of PiS [Law and Justice party] change the formula of protest”)

Zrzuty ekranu z kanału Youtube „Wolnosc24”, https://youtu.be/UbSS_Kr0Aj0 (tekst dodany przez artystę)
Screenshots from Youtube channel „Wolnosc24”, https://youtu.be/UbSS_Kr0Aj0 (text added by the artist)

Widocznie nie ma nic do powiedzenia.

Zrzut ekranu z kanału Youtube „Wolnosc24”, https://youtu.be/UbSS_Kr0Aj0 (tekst dodany przez artystę)
Screenshot from Youtube channel „Wolnosc24”, https://youtu.be/UbSS_Kr0Aj0 (text added by the artist)

Działania protestacyjne na wystawie 9. Biennale Sztuki Młodych Rybie oko, 10.2017, Ustka/Słupsk
Protest Activities during the Rybie oko 9th Young Art Biennale, 10.2017, Ustka,Słupsk, Poland

„Marsz Niepodległości”, 11.11.2017, Warszawa
„Independence March”, 11.11.2017, Warsaw, Poland

formy niemożliwe / forms of the impossible | 2016

PL:

Wybudowany na przełomie lat 60. i 70. XX wieku kampus Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu uważany jest za jedną z najważniejszych realizacji późnego modernizmu w Europie. Założenie architektoniczno-urbanistyczne, przygotowane przez zespół pod kierownictwem Ryszarda Karłowicza, przyjęło komplementarny charakter z silnie zarysowanym podziałem funkcjonalnym na część naukowo-dydaktyczną, socjalno-bytową i administracyjną. Struktura ta, pomimo rozbudowy w latach 90. i realizowanych obecnie zmian na terenie kampusu, pozostaje czytelna do dnia dzisiejszego.

Na wystawie Tytus Szabelski analizuje architekturę kampusu z punktu widzenia modernistycznego, utopijnego planowania. Precyzyjna wizja architektoniczna z biegiem lat ulega przekształceniu. Podlega procesom natury, eksploatacji, ale także weryfikacji związanej ze zmianą świadomości i potrzeb ludzkich. Tytus koncentrując się na tych procesach wnika w ten zamknięty modernistyczny układ. Ukazuje kampus w oderwaniu od codziennego kontekstu funkcjonowania w nim użytkowników. Kieruje się w stronę materii architektury, jej konstrukcji, powtarzalności, ale i zmienności. Ta praktyka jest z jednej strony studium przestrzeni, z drugiej natomiast pozostaje swoistą dekonstrukcją, zmierzającą do akceptacji fundamentalnej sprzeczności, na której ufundowano pojęcie modernizmu.

Kluczowe pytanie jakie stawia Tytus Szabelski w wystawie brzmi: Co jeśli cały modernizm ze swoją teleologią postępu był tylko iluzją, a jego materialne artefakty, postawione ku jego czci jak pomniki, formami niemożliwymi? W swoich pracach Szabelski balansuje na granicy między materialną rzeczywistością a fikcją. Wnika w przestrzeń ściśle skomponowaną, seryjną i modułową, by przy użyciu równie seryjnego medium – fotografii – wypunktować jej pęknięcia i błędy, bądź tworzyć je samemu. Dąży aby być jednocześnie w środku i na zewnątrz w nadziei, że istnieje sposób na połączenie sprzeczności. Tylko tak świadomość niemożności realizacji utopii może stać się jedynym warunkiem dążenia ku niej.

19.11 – 18.12.2016, Galeria Miłość, Toruń; wystawa zrealizowana w ramach stypendium Miasta Torunia w dziedzinie kultury.

ENG:

The Campus of the University of Nicolaus Copernicus University in Torun built at the turn of the 60s and 70s is still considered one of the most important realization of late modernism in Europe. The architectural & urban founding developed by a team led by Ryszard Karłowicz adopted the complementary nature of the highly outlined functional division to the following parts: science & education, social & cultural life and administrative. This structure remains clearly legible to this day, despite the expansion in the 90s and ongoing changes on the campus.

Tytus Szabelski examines the architecture of the campus from the point of view of modernist utopian planning. As the years passed the precise architectural vision is being transformed. Undergoes the processes of nature, exploitation, but also the verification related to the change of awareness and human needs. Tytus in his exhibition by focusing on those processes enters the sealed modernist structure and demonstrates the campus apart from the context of everyday functioning by its users. He is heading towards the matter of architecture, its construction, repeatability, but also volatility. On one hand such practice is a study of space, but on the other hand remains a kind of deconstruction, in order to accept a fundamental contradiction, which was founded on the concept of modernism.

The key question posed by Tytus Szabelski in the show is: What if the entire modernism with its teleology of progress was merely an illusion, and its tangible artifacts placed in its honor like monuments, forms of the impossible? Szabelski is teetering on the border between material reality and fiction and penetrates into the space of strictly composed, serial and modular design by using photography- a serial medium as well – to enumerate its cracks and errors, or even to create them himself. Aims to be both inside and outside in the hope that there is a way to connect contradictions. Only awareness of the impossibility of realization the utopia can become the sole condition striving toward it.

19.11 – 18.12.2016, Miłość Gallery, Toruń, Poland; exhibition produced thanks to cultural scholarship of the City of Toruń.

widok ogólny wystawy, Galeria Miłość, Toruń 19.11-18.12.2016
general view of the exhibition, Miłość Gallery, Toruń, Poland, 19.11-18.12.2016

widok ogólny wystawy, Galeria Miłość, Toruń 19.11-18.12.2016
general view of the exhibition, Miłość Gallery, Toruń, Poland, 19.11-18.12.2016

wszystko, co płynne... / all that is melted... | 2015-2016

PL:

Magisterska praca dyplomowa z kierunku fotografia na wydziale komunikacji multimedialnej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu

promotorzy: dr hab. prof. UAP Krzysztof J. Baranowski, dr hab. prof. UAP Piotr Chojnacki

Cykl Wszystko, co płynne... jest próbą zbadania relacji między tym, co zwykliśmy nazywać rzeczywistością, a wirtualnością; materialną częścią naszego świata, a tym, co postrzegamy potocznie jako jego niematerialną stronę. Wychodząc z założenia, że nie można dziś stawiać ostrych granic pomiędzy tymi dwiema sferami, rozwinąłem koncepcję nakładających się na siebie warstw, poprzez które postrzegamy to, co nas otacza.

Z tego punktu widzenia nie można arbitralnie i obiektywnie używać pojęć „prawdy” czy „rzeczywistości”, gdyż jej postrzeganie jest tylko wypadkową tego, co możemy dotknąć i tego, co widzimy jedynie jako projekcje. Ogromną rolę odgrywa tu technologia, dzięki której na przedmiotach-nośnikach oglądamy „niematerialne” obrazy. Ekran jest tym, co wyświetla lub odbija obrazy, jednocześnie jednak zasłania i odcina nas od tego, co znajduje się za nim.

Misz-masz projekcji i powierzchni, obrazy w obrazach, zapętlenia powodują konfuzję i wytrącają z równowagi. Z drugiej strony, możemy wykorzystać te momenty, żeby stawiać pytania i podejmować próby rozgraniczenia „rzeczywistości” i manipulacji, czy to cyfrowej, czy analogowej. Sprzeczność i napięcie istniejące pomiędzy tymi dwoma stanami powoduje jednak, że paradoksalnie są one nierozłączne. W czasach wirtualnej rzeczywistości lotnych idei nie da się oderwać od ich twardych nośników. Można co prawda zdekonstruować warstwową układankę, ale nie odkryje ona przed nami żadnej prawdy, poza prawdą swojej konstrukcji.

W epoce nowoczesności wszystko, co stałe, miało rozpływać się w powietrzu, lecz w czasach postnowoczesnych (lub w baumanowskiej płynnej nowoczesności), rewersem płynnych, niematerialnych obrazów czy danych okazuje się być twarda, stała w swojej materii technologia i jej materialne produkty. Ujmując to jednym zdaniem: wszystko, co płynne, ma swoje stałe odbicie.

ENG:

Diploma work, master studies in photography on multimedia communication faculty of University of Arts in Poznań

promoters: dr hab. prof. UAP Krzysztof J. Baranowski, dr hab. prof. UAP Piotr Chojnacki

All that is melted... is an attempt to reexamine relations between what we used to call the „reality” and the virtuality; between material part of our world and what we commonly see as immaterial. Stemming from my first observation and thesis that in present times we cannot draw sharp, definite lines between those two areas, I developed an idea of overlapping layers through which we perceive everything that surrounds us.

From this point of view, it is impossible to use the terms „truth” or „reality” arbitrarily and objectively, because our perception is only an outcome of interactions between what we are able to touch and what we only see as projections. The technology plays crucial role here, as it is delivering us objects-carriers on which we watch the „immaterial” images. The screen is what displays or reflects images, but at the same time blocks out what is hidden behind it.

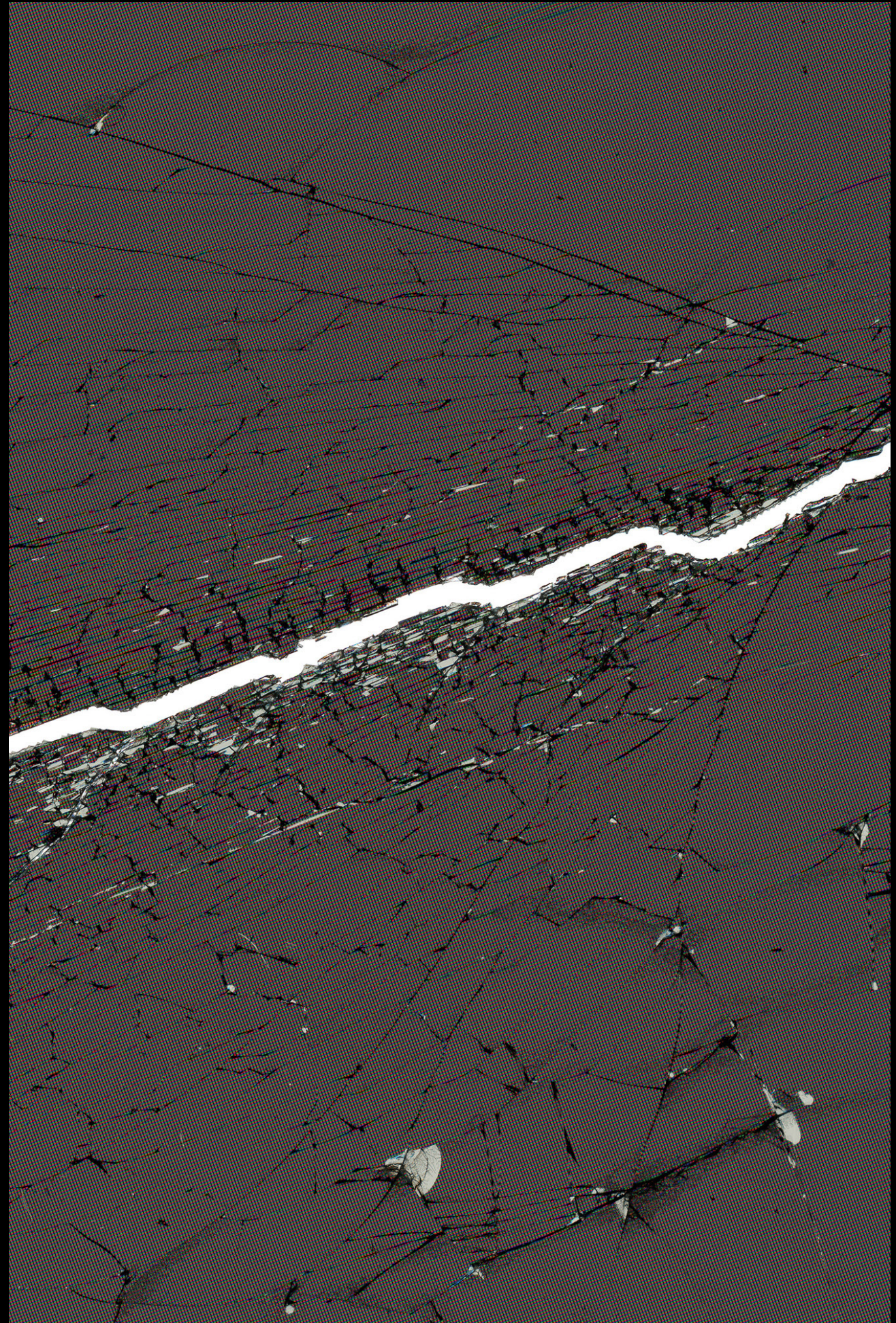
A mix of projections and surfaces, pictures-in-pictures, loops, they all lead to confusion and throw us out of balance. On the other hand, we could use those moments to ask questions and try to examine the relations of „reality” and manipulation, would it be a digital, or an analogue one. However, tension and contradiction between those two states cause, paradoxically, that they are inseparable. In the times of virtual reality it is not possible to split apart volatile ideas from their hardware carriers. One can, of course, deconstruct and solve the puzzle of layers, but this won't lead to any truth, but the truth of it's construction.

In the modern era all that was solid was supposed to melt into the air, however in postmodern times (or in the liquid modernity, as philosopher Zygmunt Bauman puts it), a reverse of any liquid, immaterial images or data is technology and its products, hard and solid in their materiality. To put it straight and short: all that is melted, has its solid reflection.

Działająca instalacja / installation at work: <https://vimeo.com/184926015>

wystawa dyplomowa, Rodriguez Gallery, Poznań, 06.2016
diploma exhibition, Rodriguez Gallery, Poznań, Poland, 06.2016

36. konkurs im. Marii Dokowicz; Międzynarodowe Targi Poznańskie, Poznań, 11.2016
36th Maria Dokowicz Art Prize, Poznań International Fair, Poznań, Poland, 11.2016

StartPoint Prize 2016, Galeria Narodowa w Pradze, Czechy, 10.2016
StartPoint Prize 2016, National Gallery in Prague, Czech Republic, 10.2016

żywy nośnik protestacyjny / a living protest carrier | 2015

PL:

Giełda czy targ są miejscami intensywnej społecznej interakcji, wychodzących również poza transakcje kupna i sprzedaży, takich jak choćby wymiana poglądów na wszelakie tematy. Miejsca tego typu są również często odwiedzane w kampaniach wyborczych jako te, w których bywają „zwykli, przeciętni Kowalscy”, do których swój przekaz usilnie starają się skierować partie głównego nurtu. Wizyty takie mogą czasami prowadzić do różnej maści słownych incydentów. Swoją akcją i postawą chciałbym zachęcić, czy może raczej sprowokować przychodzących na giełdę ludzi do skanalizowania swoich poglądów czy emocji poprzez użycie mnie jako transparentu, nośnika ich własnych przekonań. Przekonań, które jednak zostaną wkrótce wymazane z mojej tablicy i zastąpione innymi, ilustrując tym samym, i w pewnym stopniu rytualizując, konflikt pomiędzy wartościami, potrzebami czy ideologiami kierującymi różnymi ludźmi. Konflikt, który czasami nazywa się „wojną Polsko-Polską”.

W wyniku realizacji działania powstało wideo oraz zestaw fotografii przedstawiających zapisane przez napotkanych ludzi hasła. Tematem przewodnim, co nie wynikało w żaden sposób z moich intencji, stała się kwestia uchodźców z bliskiego wschodu przybywających do Europy. To, jak silne emocje wywołuje ta sprawa, uwidaczniało się w niezwykle ostrych, ocierających się o granice nie tylko przyzwoitości (lub w kilku przypadkach je przekraczających) komentarzach. Tym co uderza jednak najbardziej, okazała się bierność większości osób niezgadzających się z nimi.

fotografie cyfrowe, wideo 11'59"

Praca zrealizowana w ramach akcji Sztuka na giełdzie IV: Wojna polsko-polska,
13 IX 2015 Giełda Elizówka, Lublin

link do wideo: <https://vimeo.com/153940870>

ENG:

Commodity exchange or fair are places of intensive social interactions, apart from selling or buying, such as exchanging views on any subject. Those places are also often visited during election campaigns, as they are treated as a place where the average citizens can be met. With my action I tried to encourage, or maybe provoke, clients of the exchange to reveal their opinions and emotions through a medium that I wanted to be, using me as a banner or carrier for their views. Those, however, were meant to be erased soon by other people, creating a kind of ritual instead of open conflict between opposite sides, values, need or ideologies. The conflict which we often call „a Polish-Polish war”.

During my happening I recorded a video documentation and collected photographs depicting slogans written down by passers by. The main theme of the action became, absolutely not intentionally, the refugee crisis. Unless some very violent comments, sometimes even qualifying as a crime, what stroke me most was how passive were people, who didn't agree with them.

video 11'59", photographs
performed on Elizówka commodity exchange, Lublin, Poland, 13 IX 2015

link to the video: <https://vimeo.com/153940870>
for English subtitles click "CC" button in the bottom right corner

PRZAD
DLA
DLA
POLAKÓW
SKI
W

- A "ó" z kropką?

A blurred outdoor scene, likely a public event or protest. In the foreground, a man in a dark jacket is looking towards the camera. In the background, a crowd of people is gathered, some holding white umbrellas. The scene is brightly lit, suggesting an overcast day. A large, dark, diagonal shape, possibly a tree trunk or a structural element, is visible on the left side of the frame.

- Przecież te piece, wszystko, działa.

rekonstrukcja | 2014

PL:

Cykl Rekonstrukcja składa się z fotografii przedstawiających pozornie naturalne przestrzenie, takie jak wzgórza, las, rzeka czy plaża nad jeziorem. Jest to jednak tylko ułudą, ponieważ wszystkie z nich zostały sztucznie wykreowane przez człowieka.

Projekt odnosi się do nieokreśloności tych miejsc, ich podwójnego charakteru, niemożności zakwalifikowania. Sednem tej sytuacji jest oczywiście wpływ człowieka na środowisko, często równie niejednoznaczny jak owe przestrzenie. Wpływ, który zabraniał zdecydowanie dalej, niż tylko najbardziej oczywiste i jednocześnie niebezpieczne zanieczyszczenie środowiska. Bo co robi człowiek, kiedy zdaje sobie sprawę ze zniszczeń, jakie wyrządza? Stara się naprawić, powołując do życia sztuczne przestrzenie, na których narastają później elementy naturalne, tworząc fotografowane przez mnie hybrydalne formy. Chłód i dystans obecny w tych zdjęciach, konkretna pora roku i przygaszona kolorystyka mają służyć jednemu – podkreśleniu tej właśnie formy, zarysu tworzącego podstawę obiektów, poza który wychodzą narastające na nim warstwy.

Zarośnięte dziś wzgórze okazuje się dawną stertą śmieci i gruzu, rzeka – kanałem odprowadzającym nadmiar wody w czasie powodzi. Karczowisko to przejście dla zwierząt nad autostradą, a zwyczajny las niepokoi zbyt regularnym rozkładem drzew. Antropocen, patrząc przez ten pryzmat, jest nie tylko epoką zniszczenia środowiska, ale również jego sztucznej kreacji. Trzeba zadać sobie tylko pytanie, dokąd takreacja nas zaprowadzi?

wydruki cyfrowe 50x75 cm, książka fotograficzna, projekcja slajdu na kalkę techniczną

Galeria Wozownia, Toruń, 31 VII – 13 IX 2015

ENG:

The cycle Reconstruction consist of photographs depicting seemingly natural spaces, such as a hill, a forests, a river or a beach by a lake. However, it is only a delusion, because all of those object were artificially created by man.

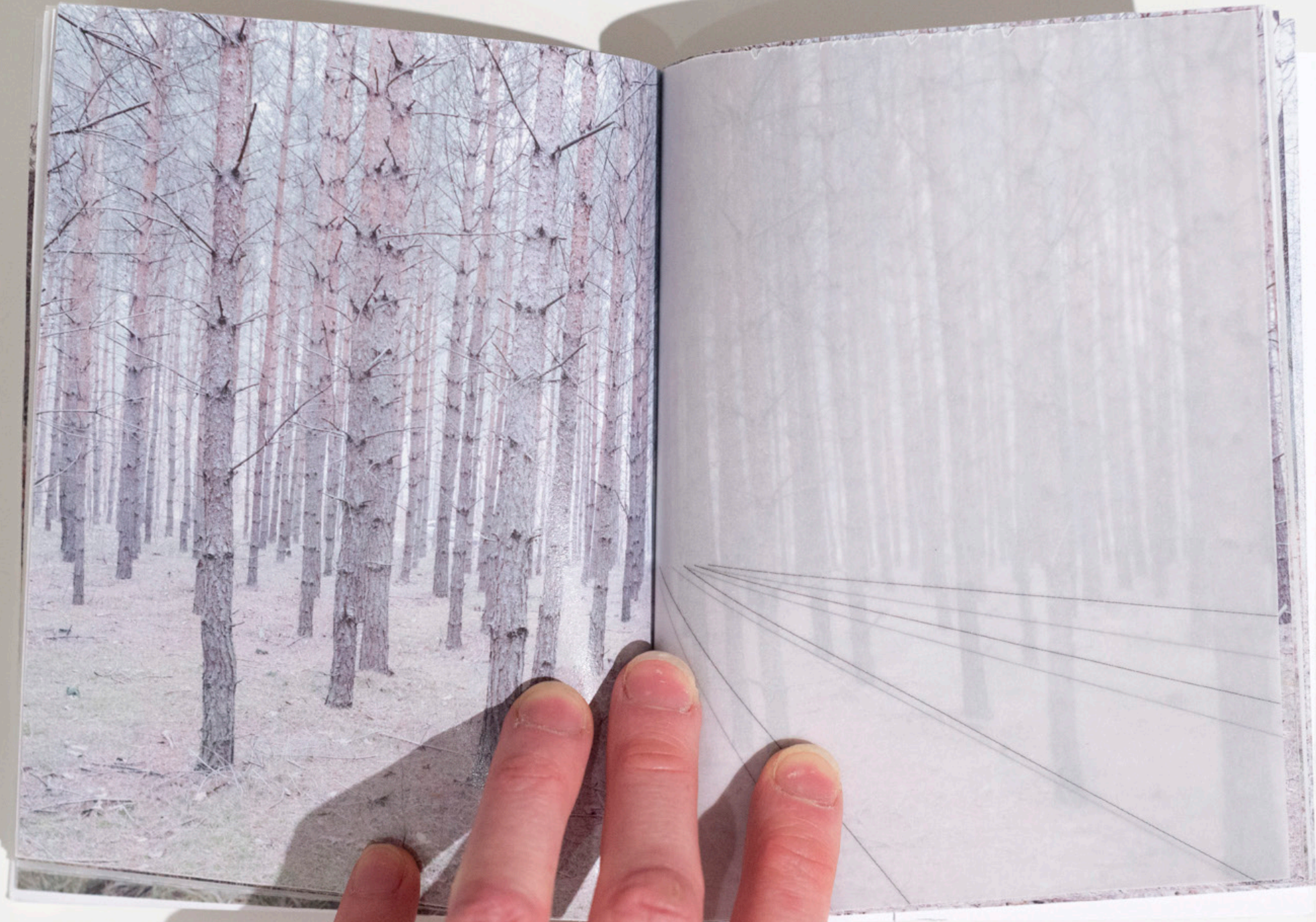
This project refers to ambiguity of those places, disability to classify them. The essence of that situation is, of course, the influence of mankind on the natural environment, often as indefinite as those spaces themselves. An influence, which trudged much further than the most obvious (and at the same time most dangerous) pollution. Because what we people would do, if we realise how serious is the scale of the damage we have done? We would try to fix it, establish artificial spaces on which the natural elements will later grow, creating ultimately the hybrid forms I photographed. Coolness and distance, certain time of year and subdued colors, all present in those pictures, are used to achieve one goal – emphasise those forms, draw lines shaping them. Lines that are crossed by layers growing on the objects through time.

Overgrown hill is in fact a pile of rubbish and debris from World War II, the river – a 19th century flood canal. Sand is brought to the beach to make money on tickets in the summertime, and the forest troubles with its too regular tree arrangement. Landscape in this case might be treated as an archive, from which we can read, after a more careful inspection, our history, aims and means to achieve them. It also constitutes a first archive of anthropocene, the epoch of human influence on the environment.

digital prints, 75x50 cm; photobook, analogue projection on tracing paper

Galeria Wozownia, Toruń, Poland, 31 VII – 13 IX 2015

widok ogóły wystawy, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń, 07.2015
general view of the exhibition, Wozownia Art Gallery, Toruń, Poland, 07.2015

